

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผล ของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Strategic leadership with effectiveness of information
communication and Technology Firm on
The Stock Exchange of Thailand

เจน จันทรสุมภาเสน*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของธุรกิจ และประเมินอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรในการวิจัยนี้ คือ บริษัทที่ประกอบธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 27 บริษัท และได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ 25 บริษัท โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารระดับสูง กลาง และต้น ระดับละ 1 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 75 คน หรือร้อยละ 92.59 และใช้ข้อมูลทฤษฎีภูมิด้านยอดขายและกำไรสุทธิของบริษัท จากรายงานประจำปี 2555 ของบริษัทในองค์ประกอบด้านประสิทธิผลขององค์การ

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.3 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 18.7 โดยมีอายุ 41-50 ปีมากที่สุด ร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 29.3 และกลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี ร้อยละ 12.0 ระดับการศึกษาอยู่ในชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด ร้อยละ 58.7 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท ร้อยละ 37.3 และระดับปริญญาโทขึ้นไปมีน้อยที่สุด ร้อยละ 4.0 และประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 11-15 ปีมากที่สุด ร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 18.7 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 10.7

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของข้อมูลด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และประสิทธิผลขององค์การ จาก 13 องค์ประกอบย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบหลักด้านการกำหนดทิศทางขององค์กร ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ขององค์การในระดับดีมาก และด้านประสิทธิผลขององค์การ ในระดับดีปานกลาง

*นักศึกษาดุษฎีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of Correlations) พบว่าองค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดทิศทางขององค์กร การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ขององค์การและการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ขององค์การ รวมทั้งภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ซึ่งเป็นภาพรวม ขององค์ประกอบทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลขององค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการวิเคราะห์แนวโน้มด้วยสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิเคราะห์ หาแนวโน้มของระดับประสิทธิผลขององค์การด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้น ได้สมการที่สามารถ ใช้พยากรณ์หาแนวโน้มได้ดีที่สุด โดยอธิบายผลได้ร้อยละ 41.9 คือ

ประสิทธิผลขององค์การ $= -1.079 + 0.292 \times$ การแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐาน $+ 0.338 \times$ ความสามารถในการคิดเชิงปฏิบัติ $+ 0.290 \times$ ความคิดความเข้าใจในระดับสูง $+ 0.179 \times$ ความสามารถในการนำปัจจัยนำเข้าต่างๆ มากำหนดกลยุทธ์

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ประสิทธิภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Abstract

This research aimed to study; 3 objectives as following the strategic leadership; the relation between strategic leadership and business effectiveness; and the impact of executives strategic leadership effectiveness of information communication and technology firm on the stock exchange of Thailand. The population in this study were totally 27 ICT firms. The findings from this research revealed that at Organizational Direction, strategy implementation, control & evaluation of strategy at found at moderate level.

The analysis of the data showed that organizational direction, strategy implementation, control & evaluation of strategy and strategic leadership are positively related to the organizational effectiveness at a statistic significance level of 0.01.

The subjects participating in this study were 25 ICT firms. The instrument employed in this study was questionnaire administered to 3 different levels of executives (high, middle, low). The records and Net Profits were employed as the secondary resources to investigate the organization effectiveness

The multiple regression analysis of data in this study most likely predicted the following statistic equation:

Organization Effectiveness $= -1.079 + 0.292 \times$ modify from the standard error $+ 0.338 \times$ the ability of revolutionary understanding $+ 0.290 \times$ comprehension $+ 0.179 \times$ strategy selection.

Keywords : strategic leadership, effectiveness, information communication and technology (ICT), stock exchange of Thailand (SET)

บทนำ

สภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มุ่งเน้นด้านข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายด้านเงินทุน สินค้า การบริการ ดังนั้นการพัฒนาคอนกรีตเป็นสิ่งที่ทำนายการทำงานของผู้บริหารที่จะใช้ความสามารถในการชักจูงหรือใช้อิทธิพลการควบคุมให้ผู้อื่น ให้ปฏิบัติงานมุ่งสู่ความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายขององค์การ (Dubrin, 2007) ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำย่อมมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมวัฒนธรรม ค่านิยม การให้ความสำคัญที่แตกต่างกันนั้นจะส่งผลต่อการนำแนวความคิดไปสู่การวิเคราะห์องค์การ การกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดเป้าหมาย การกำหนดแผนการดำเนินงาน การวางกลยุทธ์ ตลอดจนการควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงานจึงเป็นการพัฒนาสู่ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์เป็นประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้นำทางด้านธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Boyd & Gove, 2005; Davies & Davies, 2006; Dubrin, 2007)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในประเทศไทยกับประสิทธิผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนพัฒนาผู้บริหารของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในประเทศไทยกับให้มีความก้าวหน้าและยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและ

การสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

ศึกษากลุ่มประชากรในการวิจัยนี้ ได้แก่ผู้บริหารระดับสูง ระดับกลางและระดับปฏิบัติการของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 27 บริษัท จำนวน 81 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยกำหนดองค์ประกอบหลักองค์ประกอบย่อย โดยใช้แบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check-list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการบริหาร

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของข้อความของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วย

ปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีข้อคำถามจำนวน 53 ข้อ

1. องค์ประกอบหลักด้านการกำหนดทิศทางขององค์กร มี 5 องค์ประกอบย่อย 19 ข้อ

2. องค์ประกอบหลักด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ มี 4 องค์ประกอบย่อย 17 ข้อ

3. องค์ประกอบหลักด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ขององค์กร มี 3 องค์ประกอบย่อย 10 ข้อ

4. องค์ประกอบหลักด้านประสิทธิผลขององค์กร มี 3 องค์ประกอบย่อย 7 ข้อ รวมถึงข้อมูลด้านผลกำไรและยอดขาย ใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปี 2555 ของบริษัท

ในการสร้างแบบสอบถามได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ทำการตรวจสอบ โดยมีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 ถือว่าเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ หลังจากนั้นได้นำไปทดสอบความน่าเชื่อถือ (reliability) IOC ตามเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้ค่า Cronbach's alpha ที่เกิน 0.70 (Nunnally, 1978) เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้วได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of Correlations) และการวิเคราะห์แนวโน้ม (Regression Analysis) ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลขององค์กร

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.3 และเป็นเพศหญิง

ร้อยละ 18.7 โดยมีอายุ 41-50 ปีมากที่สุด ร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 29.3 และกลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี ร้อยละ 12.0 ระดับการศึกษาอยู่ในชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด ร้อยละ 58.7 รองลงมาคือระดับปริญญาโท ร้อยละ 37.3 และระดับปริญญาโทขึ้นไปมีน้อยที่สุด ร้อยละ 4.0 และประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 11-15 ปีมากที่สุด ร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 18.7 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไปมีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 10.7

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของข้อมูลด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และประสิทธิผลขององค์กร ข้อมูลในตอนที่ 2 จากแบบสอบถามทั้งหมด 53 ข้อ 12 องค์ประกอบย่อย และได้จากข้อมูลสถิติของผลกำไรและยอดขาย โดยใช้ข้อมูลจากรายงานประจำปี 2555 ของบริษัทเป็นองค์ประกอบที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบหลักด้านการกำหนดทิศทางขององค์กร ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และด้านการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ขององค์กรในระดับดีมาก และด้านประสิทธิผลขององค์กร ในระดับดีปานกลาง

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อกำหนดเบื้องต้นของค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ลักษณะการแจกแจงปกติ พบว่า ตัวแปรตามมีลักษณะการแจกแจงปกติ โดยพิจารณาจาก boxplot ของตัวแปร Effective ที่มีความสมมาตร

ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ กับตัวแปรตามมีลักษณะเป็นเส้นตรง แม้จะไม่ชัดเจน

เท่าไรนัก แต่ก็ถือว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของการใช้สถิติสมการถดถอยเชิงพหุคูณได้

ภาวะร่วมเส้นตรง พบว่า ค่า condition index ที่สูงที่สุดอยู่ที่ 73.041 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่า Variance Proportions ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว มีค่าสูงที่สุด เพียง 0.36 ซึ่งไม่สูงเท่าไรนัก แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีคู่ใดมีความสัมพันธ์กัน หรือเป็นอิสระต่อกันนั่นเอง

ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนพบว่า การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละคู่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าสูงสุดเท่ากับ 0.225 และค่าต่ำสุด เท่ากับ -0.461 ซึ่งค่าดังกล่าวยังไม่เข้าใกล้ 1 หรือ -1 จึงถือว่าตัวแปรทุกคู่มีความแตกต่างไม่ซ้ำซ้อนกัน การทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of Correlations) พบว่าองค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดทิศทางขององค์กร การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติขององค์กร และการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ขององค์กร รวมทั้งภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ซึ่งเป็นภาพรวมขององค์ประกอบทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลขององค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และการวิเคราะห์แนวโน้มด้วยสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) พบว่า การวิเคราะห์หาแนวโน้มของระดับประสิทธิผลขององค์กรด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้น โดยใช้ตัวแปรในระดับที่แตกต่างกัน 3 ระดับ เพื่อหาสมการที่สามารถใช้พยากรณ์หาแนวโน้มได้ดีที่สุด คือ

ประสิทธิผลขององค์กร = $0.245 + 0.781 \times$ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์-①

ประสิทธิผลขององค์กร = $-0.171 + 0.597 \times$ การกำหนดทิศทางขององค์กร + $0.282 \times$ การควบคุม

และประเมินกลยุทธ์ขององค์กร-②

ประสิทธิผลขององค์กร = $-1.079 + 0.292 \times$ การแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐาน + $0.338 \times$ ความสามารถในการคิดเชิงปฏิบัติ + $0.290 \times$ ความคิดความเข้าใจในระดับสูง + $0.179 \times$ ความสามารถในการนำปัจจัยนำเข้าต่างๆ มากำหนดกลยุทธ์-③

ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สมการที่③ สามารถใช้อธิบายระดับประสิทธิผลขององค์กรได้ดีที่สุด โดยอธิบายผลได้ร้อยละ 41.9

จะทราบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กร เรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยพิจารณาจากสัมประสิทธิ์ของตัวแปร คือ

1. ความสามารถในการคิดเชิงปฏิบัติ
2. การแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐาน
3. ความคิดความเข้าใจในระดับสูง
4. ความสามารถในการนำปัจจัยนำเข้าต่างๆ มากำหนดกลยุทธ์

ซึ่งผู้ประกอบการสามารถพิจารณาส่งเสริมองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลให้แก่องค์กรได้ตามความเหมาะสม

สรุปผลการศึกษา

ซึ่งข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยจะอธิบายได้ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิจัย พบว่า ค่าของทุกองค์ประกอบที่เป็นตัวแปรอิสระอยู่ในเกณฑ์ดีมากทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นประเมินจากบริษัทที่มีประสิทธิผลในระดับใดก็ตาม ซึ่งเป็นได้ว่า แบบสอบถามนี้เป็นการประเมิน

สถานะของตนเองในฐานะผู้บริหาร ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่จะตอบแบบสอบถามแบบมีอคติ ส่วนค่าของประสิทธิผลขององค์การด้านการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมและการบรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นตัวแปรตามอยู่ในเกณฑ์ดีมากและดีมากที่สุด แตกต่างกับคะแนนจากยอดขายและกำไรสุทธิซึ่งคำนวณจากข้อมูลผลประกอบการจริง ซึ่งมีเพียง 1 บริษัทที่ดีมากที่สุด 1 บริษัทที่ดีปานกลาง 1 บริษัทที่ด้อย และ 22 บริษัทที่เหลืออยู่คือด้อยที่สุด

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิจัย พบว่า การกำหนดทิศทางขององค์การ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติขององค์การ และการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ขององค์การ ล้วนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผู้อื่นหลายๆ ท่าน เช่น ไมเคิลแมคโดนัลด์และบรูม (Miskel, Mc Donald & Bloom, 1983, 97-115) พบว่าโครงสร้างและการประสานงานขององค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลขององค์การที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หรือปรีดีพงศ์ เศรษฐสุนต์ (2542) พบว่าภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของหน่วยงานวิทยาการตำรวจในภาคตะวันออก เฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิผลของธุรกิจได้

3. เพื่อประเมินอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากสมการถดถอยเชิงเส้นที่อธิบายประสิทธิผลขององค์การได้ดีที่สุด หรือสมการที่ 3

ซึ่งมีสมการดังนี้

ประสิทธิผลขององค์การ = $-1.079 + 0.292 \times$
การแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจาก
มาตรฐาน + $0.338 \times$ ความสามารถในการคิด
เชิงปฏิบัติ + $0.290 \times$ ความคิดความเข้าใจในระดับ
สูง + $0.179 \times$ ความสามารถในการนำปัจจัยนำเข้า
ต่างๆ มากำหนดกลยุทธ์-③

จะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การ เรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยพิจารณาจากสัมประสิทธิ์ของตัวแปร คือ

1. ความสามารถในการคิดเชิงปฏิบัติ
2. การแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐาน
3. ความคิดความเข้าใจในระดับสูง
4. ความสามารถในการนำปัจจัยนำเข้าต่างๆ มากำหนดกลยุทธ์

ซึ่งผู้ประกอบการสามารถพิจารณาส่งเสริมองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลให้แก่องค์การได้ตามความเหมาะสม

อภิปรายผลการศึกษา

1. ความสัมพันธ์โดยรวมของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในประเทศไทยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

มีผลสอดคล้องกับการวิจัยทั้งในด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ โครงสร้างองค์การ การบรรลุเป้าหมายรวมถึงการปฏิบัติงาน มีผลสัมฤทธิ์สูง (ยุวราณี สุขวิญญานัน, 2549) องค์ประกอบหลักด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ในส่วนการวางแผนมีการใช้การติดต่อสื่อสารสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิักญชลาล ลั่นเหลือ (2554) ได้ศึกษาระดับพฤติกรรมการแสดงออก

ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นั้นมีองค์ประกอบปัจจัยการสื่อสาร และปัจจัยความคิดสร้างสรรค์ นั้นมีอิทธิพลทางตรงกับภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ และองค์ประกอบด้านการมีวิสัยทัศน์ที่ดี ความสามารถสร้างความสัมพันธ์เป็นส่วนสำคัญต่อการเกิดประสิทธิผลขององค์การ (ปิลัญญ์ ปฏิพิมพา, 2550) รวมถึงการนำความรู้ของหลักการอื่นมาบูรณาการระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ให้เกิดความเชื่อมโยงกับการกำหนดนโยบายโดยการจัดการความรู้ ซึ่งเริ่มจากผู้บริหารระดับสูงที่เป็นกำลังหลักในการเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ขององค์การ (แสงจันทร์ ศรีประเสริฐ, 2549) สามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจทั้งด้านความสามารถในการทำกำไร และส่วนแบ่งการตลาด

2. ข้อค้นพบของการศึกษา

การพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิผลขององค์การ โดยเฉพาะธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในประเทศไทย ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะสามารถประยุกต์ใช้พยากรณ์กับทั้งองค์การที่มีลักษณะของธุรกิจเดียวกันหรือคล้ายกันได้ โดยอาศัยสมการที่ได้จากผลการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งที่จะพยากรณ์ประสิทธิผลขององค์การได้ ซึ่งสมการทั้ง 3 สมการนั้น มีความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบต่อประสิทธิผลขององค์การที่จะนำพยากรณ์ได้ ตามแต่ความเหมาะสมขององค์การ นอกจากนั้นยังสามารถพัฒนาบุคลากร ด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์โดยเลือกจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การได้ กรณีที่อาศัยสมการที่ 3 มาใช้เพื่อเป็นการประเมินประสิทธิผลขององค์การ เมื่อมีความต้องการพัฒนาประสิทธิผลให้สูงขึ้นจึงนำองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ กำหนด

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยพิจารณาจากสัมประสิทธิ์ของตัวแปร คือ 1) ระดับความสามารถในการคิดเชิงปฏิบัติ 2) ระดับการแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐาน 3) ระดับความคิดความเข้าใจในระดับสูง และ 4) ระดับความสามารถในการนำปัจจัยนำเข้าต่างๆ มากำหนดกลยุทธ์ โดยมีค่าความมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การ 0.338 0.292 0.290 และ 0.179 ตามลำดับ สามารถอธิบายถึงประสิทธิผลขององค์การได้ร้อยละ 41.9

การศึกษาได้ความรู้ใหม่ที่จะใช้หลักการภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์มาผลักดันพัฒนาองค์การให้เกิดประสิทธิผลโดยเฉพาะผู้บริหารขององค์การที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถนำมาปฏิบัติได้ในทางตรงส่วนองค์การหรือบริษัทอื่นๆ นั้นก็ปรับใช้ให้ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือแม้กระทั่งในส่วนของหน่วยงานย่อยระดับต่างๆ ก็ย่อมปรับเปลี่ยนแนวทางในการสร้างความเข้าใจกับองค์การที่จะบรรลุวิสัยทัศน์สูงสุดของทุกองค์การ

ข้อเสนอแนะ

1. องค์การสามารถพิจารณาส่งเสริมปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ ความสามารถในการคิดเชิงปฏิบัติการแก้ไขหรือปรับปรุงสิ่งที่ผิดพลาดไปจากมาตรฐานความคิดความเข้าใจในระดับสูงและความสามารถในการนำปัจจัยนำเข้าต่างๆ มากำหนดกลยุทธ์โดยมีระดับอิทธิพลตามสัมประสิทธิ์ของปัจจัย คือ 0.338 0.292 0.290 และ 0.179 ตามลำดับโดยผู้ประกอบการสามารถพิจารณาความคุ้มค่าของงบประมาณที่ลงทุนในการส่งเสริมปัจจัยต่างๆ ได้

2. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิง

กลยุทธ์สามารถกระทำได้ ดังนี้

(1) เทคนิคการคิด ผูกใช้สมองทั้ง 2 ด้าน ให้สมดุลกัน ผูกการคิดเป็นภาพ การคิดจำลองสถานการณ์แบบ Mind Mapping เน้นการคิดแบบพหุนิยม พิจารณาในมุมมองที่แตกต่างแทนการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลเพียงอย่างเดียว

(2) เรียนรู้จากประสบการณ์บริหาร โดยให้ผู้บริหารที่เป็นต้นแบบถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรืออ่านชีวประวัติผู้นำที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นการแบ่งปันภาวะผู้นำเชิงเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในทุกระดับขององค์การ

(3) การคิดใคร่ครวญและเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์บริหารของตนอยู่เสมอ ไม่ละทิ้งโอกาสที่จะที่จะท้าทายตนเองในการแก้ไขปัญหาที่ยากด้วยแนวทางที่หลากหลาย ผูกการคิดโดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์การอยู่เสมอ

(4) หมั่นรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่เสมอ

บรรณานุกรม

ยุวราณี สุขวัญญาณ. (2549). **การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลองค์การของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิกัญชลา ลั่นเหลือ. (2554). **โมเดล สมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปิลัญญ์ ปฎิพินพาคม. (2550). **รูปแบบภาวะผู้นำและประสิทธิผลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แสงจันทร์ ศรีประเสริฐ. (2549). **กลยุทธ์การนำการจัดการความรู้มาใช้พัฒนาความได้เปรียบในการแข่งขันของธนาคารพาณิชย์ไทย : ศึกษาธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)**. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, สาขาการจัดการธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

Boyd, B, Finkelstein, S. & Gove, S. (2005). How Advanced is the Strategy Paradigm? The Role of Particularism and Universalism in Shaping Research Outcomes, Strategic Management Journal, Vol. 26 No. 9, pp. 14-54.

Davies, B. & Davies, B.J. (2006). \Developing a Model for Strategic Leadership in School. Educational Management Administration and Leadership. 34 (1), 121-139.

Dubrin, J.A. (2007) Leadership Research Finding, Practice and Skills. 5th New York:Houghton Mifflin Co.

Nunnally, J.C. (1978). Psychometric Theory. New York, USA: McGraw-Hill.

Miskel, C., McDonald, D., & Bloom, S. (1983). Structural and expectancy linkages within schools and organizational effectiveness. Educational Administration Quarterly, 19, 97-1